

at der ogsaa blev i 1908 truffet en Overenskomst om en Valglov, nemlig den kommunale Valglov. Denne Valglov er nu prøvet et Par Gange eller vistnok 3 Gange, og det har vist sig meget uheldigt, at der i dens § 1 er indsat en Bestemmelse, der saakaldte toaarige Opholdsbestemmelse, som fratager en Mængde Vælgere — flere Tusinde, naar man tager hele Landet — deres Valgret; og det er vistnok for de mindst 80 eller 90 pCts Vedkommende de ubemidlede, det gaar ud over, det er dem, som maa flytte hyppigst. Men jeg har aldrig hørt fra det ærede Medlem fra Assens eller hans Parti noget om, at vi kunde blot komme med et Ønske om en Ændring af denne Valglov, hvis Virkninger man altsaa har set, saa skulde det ærede Medlem og hans Parti gerne være med til at forandre den. Jeg vil da spørge det ærede Medlem fra Assens, om vi blot behøver at udtale et Ønske overfor Regeringen om at faa den kommunale Valglov af 1908 forandret, saa vil det ærede Medlem og hans Parti gerne være med til at faa den famøse Opholdsbestemmelse slettet. Jeg vilde gerne vide, hvad det ærede Medlem fra Assens mener derom paa dette Tidspunkt.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Hvis jeg i min korte Bemærkning før sagde, at Venstre under Valglovens Behandling havde erklæret, at de vilde mele deres egen Kage, skyldes det naturligvis en Fortalelse, og det forstaar det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) meget godt. Derfor synes jeg, det havde været rimeligt at holde sig til Kærnen i Sagen. Udgangspunktet er, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte et bestemt Ønske om, at vi ved næste Valg maatte komme til at staa saaledes, at de Partier, som er Flertal i Befolkningen, ogsaa blev Flertal i Rigsdagen. Dertil svarede jeg: Vil Venstre saa ændre Valgloven saaledes, at de 23 Suppleringsmandater fordeles paa hele Landet, thi derigennem opnaar vi lettere det Resultat, som ønskes saa ivrigt af Venstre. Nu siger det ærede Medlem fra Assens, at hvis vi ændrer Valgloven saaledes, er det en Præmie til Socialdemokratiet. Er det Mening, staar de to Ting i Overensstemmelse med hinanden: et Ønske fra Venstres Side om, at de, der er Flertal i Befolkningen, ogsaa bliver Flertal her, og en

Udtalelse fra det ærede Medlem fra Assens om, at hvis vi ændrer Valgloven saaledes, at vi har den største Betingelse for, at det kan ske, saa er det en Præmie for Socialdemokraterne? Der er en Overensstemmelse mellem disse to Medlemmer, som jeg synes, de maa afgøre indbyrdes.

Andreasen: Paa et Møde forleden i Lundby i Vordingborg-Kredsen udtalte Ministeren for offentlige Arbejder, at Lovgivningsmagtens Bestræbelser i denne Samling i første Række maatte gaa ud paa at bekæmpe Mørkevinterens Kulde og Nød. Denne Udtalelse var jeg særdeles glad for, og jeg synes, der i Virkeligheden i den ligger Programmet for Rigsdagens Virksomhed i den kommende Vinter. Men jeg vilde have været endnu mere glad ved denne Udtalelse fra et Medlem af Ministeriet, hvis jeg ikke gennem 3 Aar havde faaet Følelsen af, at man her i dette Land er meget stærkere i at overveje og forhandle end i at handle eller gøre noget virkeligt for at naa det, man tilsigter, og som det er nødvendigt at faa gennemført. Mit Partis Ordfører (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) har, da han forgangen Dag talte paa min Gruppes Vegne, i Virkeligheden gjort sig til Talsmand for den samme Opfattelse: at den Pligt, der i særlig Grad paahviler Rigsdagen i den kommende Vinter, hvor saa mange Vanskeligheder lægger sig i Vejen, er at sikre taalelige Vilkaar for alle i vort Land, med andre Ord — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), der brugte det Udtryk — at sørge for, at der bliver skaffet Mad til alle Munde. Det ærede Medlem fra Rønne saa, synes jeg, noget for mørkt paa den nuværende Stilling. Ganske vist har han som Medlem af Ernæringsraadet Lejlighed til at skaffe sig Oplysninger om de Forhold, hvorom der her er Tale, som vi andre ikke har paa rede Haand, men det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), som talte paa min Gruppens Vegne, fremdrog paa den anden Side en Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister forleden fremsatte, saa vidt jeg erindrer i sin Valgkreds, nemlig denne, at vi trods den daarligere Høst heldigvis ikke var værre stillede, end at der var Mad nok til alle. Vi kan komme igennem denne Vinter, hvis vi vil hjælpe hinanden og gøre vor Skyldighed mod hinanden, men det kræver Samvirken.

Maa jeg sige, at selv om jeg i Dag ønsker at fremsætte forskellige Bemærkninger af kritisk Natur med Hensyn til de